

ਐਮਐਮਐਸ ਬੇਦੀ ਅਤੇ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਜੇ.ਜੇ.

ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਬਲਜਿੰਦਰ ਪਾਲ ਕੌਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

2014 ਦਾ FAO-M ਨੰਬਰ 276

ਅਪ੍ਰੈਲ 02, 2018

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 - ਐੱਸ. 5(i) ਅਤੇ 11 - ਵਿਆਹ ਦੀ ਨਕਾਰਾਤਾ - ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਪਤਨੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਆਹ 1999 ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 31 ਮਾਰਚ, 2003 ਨੂੰ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੰਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ - ਉਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ *viod ab initio* — ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ — ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਧਾਰਨਾ, ਇੱਕ ਖੰਡਨਯੋਗ ਧਾਰਨਾ ਹੈ — ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਿਰਫ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ — ਚੁੱਪ 2003 ਤੋਂ 2010 ਤੱਕ ਦੇ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ 23.02.2003 ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਰੋਕ-ਟੋਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਪਤੀ ਨੇ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਜਿਰ੍ਹਾ, ਵਿਆਹ ਸਮਾਰੋਹ ਅਤੇ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ - 23.02.2003 ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 23.02.2007 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਪਤੀ ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਦੇ ਵਿਆਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋਇਆ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 31 ਮਾਰਚ 2003 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 14)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨਗੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 2013 ਦਾ ਵਿਆਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਉਕਤ ਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਖੰਡਨਯੋਗ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਦਾ ਵਿਆਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ. ਮੈਰਿਜ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜਾਏ ਗਏ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੀ ਗਈ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 14)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2002 ਤੋਂ 2010 ਤੱਕ 31 ਮਾਰਚ 2003 ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ 7/8 ਸਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ। ਬੰਦਾ ਝੂਠ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦੇ। ਸਾਲ 2003 ਤੋਂ 2010 ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੁੱਪ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਹੋਏ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਸਾਲ 2010 ਤੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਹ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਵਿਆਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ।

(ਪਰਾ 17)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ, 2015(5) RCR (ਸਿਵਲ) 510 . ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵੀ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਤੇ 12 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਧਾਂਤ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਐਸਟੋਪਲ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਚਲੇ ਗਏ ਹਾਂ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪੂਰਨ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਾਂ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰੀਖਣ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਓਬਿਟਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹਨ।

(ਪਰਾ 18)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਐਸ. ਡਡਵਾਲ ਨੇ ਕੀਤਾ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਅਰਨਵ ਸੂਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਮਐਮਐਸ ਬੇਦੀ, ਜੇ.

(1) ਪਤੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ 31 ਮਾਰਚ, 2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ 'ਐਕਟ' ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਰੱਦ ਸੀ। ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ ਫਰਵਰੀ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ

ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਪਤਨੀ ਦਾ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ, ਪਿਛਲੇ ਪਤੀ ਨੂੰ 31 ਮਾਰਚ, 2003 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਆਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 23 ਫਰਵਰੀ 2007 ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਢੇਢੇ ਮਾਜਰਾ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਆਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦੀ ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਭਾਵ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਆਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (i) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਆਹ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 2003 ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ

ਦੇ ਘਰ ਇਕੱਠੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਮਤਭੇਦ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕਥਿਤ ਰਵੱਈਏ ਕਾਰਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਈਆਂ। 274, ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਨਗਰ, ਵੇਰਕਾ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟ ਨੇੜੇ, ਬਾਈਪਾਸ, ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 327, ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਨਗਰ, ਵੇਰਕਾ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟ ਨੇੜੇ, ਬਾਈਪਾਸ, ਜਲੰਧਰ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਤਨੀ ਦੇ ਅਣਉਚਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਬੀ.ਆਈ.-1042, ਗਲੀ ਨੰ. 8 ਕਬੀਰ ਨਗਰ, ਨੇੜੇ ਡੀ.ਏ.ਵੀ. ਕਾਲਜ, ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਖੇ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਤਨੀ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਹੀ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਰਵੱਈਏ, ਚਾਲ-ਚਲਣ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਸੁਭਾਅ ਕਾਰਨ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਘਰ ਪਿੰਡ ਬੈਸ ਤਨੀਵਾਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ।

(4) ਇੱਥੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਦੋਸ਼ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਣਚਾਹੇ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਾ ਆਚਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ 23 ਫਰਵਰੀ 2003 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਵਿਆਹ ਰੱਦ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਤਨੀ ਨੇ ਪਾਸਪੋਰਟ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਪਾਸਪੋਰਟ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਪਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੀ।

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਬਹਾਨਾ ਲਗਾ ਕੇ ਮਾਮਲਾ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਝਗੜੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(5) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ 24 ਦਸੰਬਰ, 2009 ਤੋਂ 4 ਫਰਵਰੀ, 2010 ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਕਾਰਨ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ HDFC ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤੰਬਰ 2010 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਉਹ ਕਬੀਰ ਨਗਰ, ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 327 'ਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਹਰੀ ਦੇਵ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਭੁੰਗਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਤਲਾਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ 5 ਜੂਨ 1995 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ 8 ਦਸੰਬਰ 1998 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਸ਼ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾ ਵਿਆਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 8 ਅਪਰੈਲ 1996 ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜਗਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਫੋਟੋ ਛਪੀ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਣਵਿਆਹਿਆ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਝੂਠਾ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ

ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪਤਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲੱਗਾ।

(6) ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਤਨੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰਤਾ, ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਐਸਟੇਪਲ ਦੀ ਬਾਰ ਬਾਰੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਜਵਾਬੀ ਧਮਾਕਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 13 ਮਿਤੀ 25 ਫਰਵਰੀ, 2011 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 498 ਏ, 406 ਆਈਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਥਾਣਾ ਹਰਿਆਣੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਤਨੀ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਨੰਬਰ 126, ਪ੍ਰੀਤ ਨਗਰ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜੇ ਕਿ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, (ਜੂਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ), ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(7) ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੀ ਤਰੀਕ 23 ਫਰਵਰੀ 2003 ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ 23 ਫਰਵਰੀ 2007 ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਪਤੀ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਜੁਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾ ਕੇ ਉਥੇ ਹੀ ਵਸਣਗੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਦਾ ਸਮਾਰੋਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਫ 4/5 ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾ ਲਏ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ। ਦੂਤਾਵਾਸ ਨਾਲ ਕੇਸ. ਸਾਰੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਪਰ 23 ਫਰਵਰੀ 2003 ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਤੰਗ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਥੇ ਹੀ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਸਨ। ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵੀ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਵਧ ਗਈ ਅਤੇ ਫੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵੀ ਵੱਧ ਗਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋਣ ਲਈ ਵੀਜ਼ਾ ਵੀ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਭੇਜੀ ਸੀ ਪਰ ਸਤੰਬਰ 2010 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਅਥੈਸੀ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ

ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਨਾਲ ਹੱਥੋਪਾਈ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਮੰਗਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਧਿਆਪਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਬੰਧਾਂ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਮਕਾਨ ਨੰ: 327, ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰੇ ਦਾਸ ਨਗਰ, ਜਲੰਧਰ ਸਿਰਫ ਜੁਲਾਈ 2010 ਤੋਂ ਸਤੰਬਰ 2010 ਤੱਕ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਕਾਨ ਨੰ. NB 126, ਪ੍ਰੀਤ ਨਗਰ, ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਸਮੇਤ ਸ਼ਿਫਟ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਲੇਖ ਵੀ ਲਏ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੇਕੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਢੇਡੇ ਮਾਜਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਰਾਤ ਜਲੰਧਰ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਹਾਈਵੇਅ ਪਿੰਡ ਮੀਡੀਆਲਾ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਾਗਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਬਾਲੇ ਬੱਲੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿਖੇ ਸੁਆਗਤ/ਮਿਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਪਠਾਨਕੋਟ ਬਾਈਪਾਸ, ਨੇੜੇ ਰੇਵੂ ਚੌਕ, ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਾਮ 7.00 ਵਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿੰਦੂ ਵਿਆਹਿਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦਕਿ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਕਾਰਨ “ਹਿੰਦੂ ਅਣਵਿਆਹਿਆ” ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 31 ਮਾਰਚ, 2003 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਕਰਤਾ ਪਿੰਡ ਜੱਲੋਵਾਲ, ਡਾਕਖਾਨਾ ਭੁੰਗਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਆਚਰਣ ਸਬੰਧੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਸੀਡੀ ਮਨਘੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਡੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। . ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਲਈ ਐਚਡੀਐਫਸੀ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਕਤ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ ਘੜੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਅਤੇ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਮਾਣਯੋਗ ਉੱਚ ਤੱਕ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਆਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਰੱਦ ਹੈ।

(8) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ:-

“1. ਕੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ

2. ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਆਰ

3. ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ, ਚਾਲ-ਚਲਣ, ਭੁੱਲ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ, ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਆਰ.
4. ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਫੌਜਦਾਰੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਆਰ.
5. ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਾਫ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ? ਓ.ਪੀ.ਆਰ
6. ਰਾਹਤ।”

(9) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1, 2, 3 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸਿੱਖ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 23 ਫਰਵਰੀ 2007 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਸਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਦੇ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇਰਾਦਾ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਉਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਵੀ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਭੇਜੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 2003 ਦਾ ਵਿਆਹ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਵੀਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀਜ਼ਾ ਸਾਲ 2010 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਆਹੁਤਾ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਮੰਨਦਿਆਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਦਾ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਪਿਛਲਾ ਵਿਆਹ 31 ਮਾਰਚ, 2003 ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 23 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, 2003. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

(*M.M.S Bedi & Gurvinder Singh Gill, JJ.*)
 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੀਤ ਨਗਰ, ਸੋਡਲ ਰੋਡ, ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ NB 126 ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਜਵਾਬੀ ਧਮਾਕਾ ਸੀ। ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(10) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਡਡਵਾਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਵਿਆਹ 31 ਮਾਰਚ, 2003 ਤੱਕ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ 2010 ਦੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਨੰਬਰ 340 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਸਾਲ 2003 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਾਸਪੋਰਟ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 25 ਨਵੰਬਰ 2004 Ex.PX/3 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਐਚ. . NB 126, ਪ੍ਰੀਤ ਨਗਰ, ਜਲੰਧਰ, 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ। ਉਸਨੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ Ex.PW3/A ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਸਾਲ 2003 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। 6 ਮਾਰਚ ਨੂੰ, 2003 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕੈਲਗਰੀ ਤੋਂ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਮਾਰਕ 'ਐਕਸ' ਭੇਜੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਬਲਜਿੰਦਰ ਪਾਲ ਕੌਰ ਦਾ ਪਤੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਾਲ 2003 ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮਿਤੀ 1 ਮਾਰਚ, 2003। ਉਕਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 2005 ਵਿੱਚ ਯੂਕੇ ਅਤੇ 2004 ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਵੀਜ਼ਾ ਫਾਰਮ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਆਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਸਾਲ 2003 ਵਿੱਚ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਲ 2003 ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਿਆਹ ਫਰਵਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। 23, 2007 ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ *ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੁਰਜਨ ਸਿੰਘ*¹ ਅਤੇ *ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦਿਆਲ* ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

*ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ*² ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਸਬੂਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਮਾਰਚ, 2003 ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਅਤੇ ਜਿਰ੍ਹਾ ਲਈ, 25 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ Ex.PX 3 ਅਤੇ ਪਾਸਪੋਰਟ ਦਫ਼ਤਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ Ex.PX4 ਅਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਿਤੀ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਨੰ. 126, ਪ੍ਰੀਤ ਨਗਰ, ਸੋਡਲ ਰੋਡ, ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਫਰਵਰੀ। 23, 2007

(11) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਅਰਨਵ ਸੂਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ

ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਦੋਵੇਂ ਅਧਿਆਪਕ ਸਨ। 5 ਜੂਨ 1999 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਦੇ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਸਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਦਾ ਵਿਆਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵੀਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 24 ਦਸੰਬਰ 2009 ਤੋਂ 4 ਫਰਵਰੀ 2010 ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਵਿਦੇਸ਼ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਿਲਕੁੱਲ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਲਈ ਉਕਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਗੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ 31 ਮਾਰਚ, 2003 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 (i) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਆਹ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਰੱਦ ਵਿਆਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੱਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i), (iv) ਅਤੇ (v) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (i) ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ

ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ ਲਈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਆਹ ਰੱਦ ਹੈ। ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਵਿਆਹ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ 23 ਫਰਵਰੀ 2007 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਸਬੰਧੀ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਸਮਾਗਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਰਿਜ ਕਾਰਡ ਅਤੇ ਫੋਟੋਆਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਿਤੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਤੀ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਭਾਵ 31 ਮਾਰਚ 2003। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 13 ਮਿਤੀ 25 ਫਰਵਰੀ 2011 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 406, 498 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਪੁਲਿਸ ਥਾਣਾ ਹਰਿਆਣਾ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਗੁਜ਼ਿਆਰਪੁਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ | ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 126, ਪ੍ਰੀਤ ਨਗਰ, ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦੇ ਮਨ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਗਲਤ ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਦੱਸੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ

'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾ ਕੇ ਉਥੇ ਵਸਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ 1 ਅਪਰੈਲ 2003 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ 4/5 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਦਾ ਸਮਾਗਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾ ਲਏ ਤਾਂ ਜੋ ਅਥੈਸੀ ਕੋਲ ਕੇਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ। . ਸਾਰੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ 2003 ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 126, ਪ੍ਰੀਤ ਨਗਰ, ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 274, ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਨਗਰ, ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ 327, ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਨਗਰ, ਨੇੜੇ।

ਵੇਰਕਾ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟ, ਬਾਈਪਾਸ ਜਲੰਧਰ। ਅਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾ ਕੇ ਉਥੇ ਸੈਟਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਸਨ। ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਸਤੰਬਰ 2010 ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਅਥੈਸੀ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ। ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼।

(13) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਖੁਦ RW1 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਖੇਤਰੀ ਪਾਸਪੋਰਟ ਦਫਤਰ, ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਕਲਰਕ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੀਲਮ ਕੁਮਾਰੀ, ਸਹਾਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੇਡੀ) ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਹਿਲਮਦ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.3, ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4, ਰੀਡਰ ਟੂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਜਲੰਧਰ I, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5 ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ, ਰੀਡਰ ਟੂ ਨਲ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਫਗਵਾੜਾ ਜ਼ਿਲਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਅਤੇ ਖੁਦ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.6 ਵਜੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਵਿਆਹ 23 ਫਰਵਰੀ 2003 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਿਆਹ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 2003 ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ./ਏ. ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 8 ਦਸੰਬਰ 1998 ਨੂੰ ਐਕਸ.ਪੀ.5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿਚ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿਚ, ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1999 ਦੇ FAO ਨੰਬਰ 8-M ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ 50000/- ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ 31 ਮਾਰਚ 2003 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(14) ਉਕਤ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ

ਇਹ ਹੈ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ 2003 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ 23 ਫਰਵਰੀ 2003 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਸੀ। ਇਹ 8 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.5 ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 1998 ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। FAO ਨੰਬਰ 8-M ਸਾਲ 1999 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 31 ਮਾਰਚ, 2003 ਤੱਕ ਲੰਬਿਤ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ 1998 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 2003 ਤੱਕ 5 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਤੱਕ, ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਵਿਆਹ ਰੱਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ। 5/6 ਸਾਲਾਂ ਲਈ. ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ 2003 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਹੈ

ਵਿਵਾਦਿਤ ਤੱਥ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਵਿਆਹ 31 ਮਾਰਚ 2003 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਵਿਆਹ 5 ਜੂਨ, 1995 ਨੂੰ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਵਿਆਹ 27 ਜੂਨ, 1995 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਇਆ ਸੀ। 31 ਮਾਰਚ, 2003 ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨਾਲ 5 ਜੂਨ, 1995 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਵਿਆਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। null ਅਤੇ void ab initio ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਆਪਸੀ ਨੇੜਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਕੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 2003 ਨੂੰ Ex.RX/1 ਰਾਹੀਂ ਵਿਆਹ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ. ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਖਾਸ ਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦਿਨਾਂ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 2013 ਦਾ ਵਿਆਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ ਫਰਵਰੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। 23, 2003. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਉਕਤ ਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਖੰਡਨਯੋਗ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਮੈਰਿਜ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 31 ਮਾਰਚ, 2003 ਦੀ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਰਿਜ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਚੁਣੀ ਗਈ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੋਲ ਪਾਸਪੋਰਟ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਂ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਵੀਜ਼ਾ ਸਤੰਬਰ 2010 ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਅਥੈਸੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 2003 ਦਾ ਵਿਆਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ ਜਦਕਿ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਮਾਗਮ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦਾ ਕਾਰਡ ਅਤੇ ਫੋਟੋਆਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(15) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ 23 ਫਰਵਰੀ 2007 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ।

ਵਿਆਹ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੀ. ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਥਨ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐਸ. ਵਿਧਿਆ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਰਾਜੂ 3 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਹੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਆਹ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖਾਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਵੈਧ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਲ 2002 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੋਰ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਲ 2002 'ਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ 2000 ਤੋਂ ਕੈਨੇਡਾ 'ਚ ਸੈਟਲ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਲ 2002 'ਚ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭੈਣ ਇੰਗਲੈਂਡ 'ਚ ਸੈਟਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 2003 'ਚ ਕੈਨੇਡਾ 'ਚ ਪੱਕੇ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭੈਣ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਗਿਆ ਸੀ।

(16) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ 23 ਫਰਵਰੀ 2007 ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਸਭਾ, ਪਿੰਡ ਦੇਵੇ ਮਾਜਰਾ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਵਿਆਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਫੋਟੋ ਐਕਸ.ਆਰ.ਐਕਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ। ਉਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦਾ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪਠਾਨਕੋਟ ਬਾਈਪਾਸ, ਰੇਰੂ ਚੌਕ, ਜਲੰਧਰ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿਖੇ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਲੰਧਰ-ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਰੋਡ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਰਿਜ਼ੋਰਟ, ਪਿੰਡ ਮੰਡਿਆਲਾ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਵੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ 2007 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਦੋ ਵਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ ਭਾਵ ਇੰਗਲੈਂਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 2010 ਵਿੱਚ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਵੀਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2002 ਤੋਂ 2010 ਤੱਕ 7/8 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਲਈ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ 31 ਮਾਰਚ, 2003 ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਦੀ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ। ਬੰਦਾ

ਝੂਠ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦੇ। ਸਾਲ 2003 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 2010 ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੁੱਪ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰੇਗੀ

23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਸਟੇਪਲ। 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਸਾਲ 2010 ਤੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਹ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਵਿਆਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। . ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 23 ਫਰਵਰੀ 2007 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਢੇਡੇ ਮਾਜਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 23 ਫਰਵਰੀ 2003 ਨੂੰ ਵਿਆਹ

(M.M.S Bedi & Gurvinder Singh Gill, JJ.)

ਕਰਵਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਮਾਗਮ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮੰਗਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਬਹੁ-ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਦੇ ਮੈਰਿਜ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਲਬਾਤ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਨੂੰ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਦੇ ਵਿਆਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁ-ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤੀ / ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬੇਵਕੂਫੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਨਿਕਮੇ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(18) ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ⁴ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵੀ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਤੇ 12 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਧਾਂਤ ਐਸਟੋਪਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰੀਖਣ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਓਬਿਟਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹਨ।

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(20) ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕੁਝ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਡਿਕਰੀ ਮੰਗਣ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਵੀ. ਸੂਰੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ